

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Antropologia, știință relativ nouă, promovează ideea de diferențe între indivizi, comunități sau societăți în ansamblul lor. Acest fapt presupune recursul la un set de proprietăți sau caracteristici specifice care, în cele din urmă, reclamă cât se poate de firesc comparația și căutarea diferențelor. Țintind și focalizându-și atenția pe un obiect de studiu empiric – ființa umană – nu se va bloca la nivelul analizării principiilor, a posibilităților și imposibilităților cunoașterii, a judecății sau existenței înseși (așa cum o face filosofia). Pentru a-și atinge obiectivul își va construi discursul prin articularea minuțioasă a observațiilor și descrierilor furnizate de întregul evantai al științelor umane. Conturându-se un asemenea orizont epistemologic, am putea afirma că antropologia este, în același timp, concretă și generală iar din această bipolaritate derivă, astăzi, caracterul ei urgent.

Accentul urgenței se impune și mai mult atunci când analiza antropologică se îndreaptă spre mici comunități etnice amenințate cu dispariția. Așa este și cazul meglenoromânilor din Grecia, Macedonia și Turcia. Lor le este alocat un spațiu consistent în volumul de față.

To the Reader

Anthropology, a relatively new science, promotes the idea of differences between individuals, communities or societies as a whole. This fact presupposes an appeal to a set of specific properties or characteristics which ultimately reclaim as naturally as possible comparison and the search of differences. Aiming at and focusing the attention upon an object of empirical study – the human being – will not get blocked on the level of analyzing principles, possibilities or impossibilities of knowledge, judgment or existence in itself (the way philosophy does). In order to reach its objective it will construct its discourse articulating minutely the observations and descriptions offered by the whole spectrum of human sciences. In view of such an epistemological horizon, we could state that anthropology is in the same time concrete and general, and nowadays its urgent character derives from this bipolarity.

The point of urgency is imposed even more when the anthropological analysis is directed towards small ethnic communities menaced with extinction. This is the case of the Meglen-Romanians from Greece, Macedonia, and Turkey. It is to them that the present issue offers a consistent space.